

Diplomová práce pojednává o problematice jedináčků. Její hlavní otázka směřuje k dětství jedináčků a jeho významu pro celkový život člověka. Klade si otázku, zda dětství jedináčků ovlivňuje člověka v dospělosti, případně v kterých oblastech a jakým způsobem. DP se dělí na dvě části, část teoretickou a část výzkumnou. V první části jsou definovány základní pojmy, které tvoří podklad pro druhou část práce. Výzkumná část práce je rozsáhlejší a tvoří těžiště DP. Jedná se o kvalitativní výzkum. Jako nejvhodnější plán výzkumu byl použit biografický design, konkrétně realistická biografie. Nejprve byly provedeny a zpracovány tři rozhovory - hloubkové sondy respondentek, které vyrůstaly jako jedináčci. Analýza sond rozhovor rozdělila do tří etap: výchova v dětství, výchova vlastních dětí a sebevýchova. Po zpracování jednotlivých částí výzkumu se v závěrečné syntéze ukázalo, že dětství respondentek strávené v roli jedináčka mělo značný vliv na jejich celkový život. Ovlivnilo jak dětství, tak následující životní etapy. Největší deficit jedináčků se ukazoval v rovině socializace, převážně v oblasti mezilidských vztahů a komunikace, způsobený omezenými přirozenými kontakty s vrstevníky, tedy nedostatečným sociálním tréninkem. Současně zkoumání kognitivních stránek respondentek naznačilo, že zvýšená stimulace kognitivních funkcí jedináčka daná jeho životem mezi dospělými může urychlit rozumový vývoj dítěte. Velké množství stimulů přináší na druhou stranu nebezpečí přetěžování dítěte a omezení jeho rozhodovací schopnosti.

Klíčová slova:

výchova, socializace, rodina, jedináček a jeho dětství, hra, kamarádi, vztahy, role, sociální dovednosti, sebevědomí, sebeuplatnění, aspirační úroveň,